

Udvalg sætter Pris paa at beholde den, skal det ikke møde nogen Modstand fra min Side. — Hvad § 1 angaar, er der saaledes kun Forslagene under Nr. 4; 6 og 8 tilbage. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 kan jeg imidlertid henholde mig dels til, hvad der i Betænkningen er udtalt af Udvalgets Flertal, og dels til, hvad der er udtalt i Dag af Udvalgets ærede Ordfører. Det er væsentlig praktiske Hensyn, som have bevæget til at opstille de Regler, der findes i Lovudkastet. Man har troet, at man i Virkeligheden indseem, hvad der rundt omkring i hele Landet anses for at være rigtigt og i sin Orden for at gjøre alt Muligt for at sikke sig, at de Alimentsbidrag, hvorom der her er Tale, virkelig blive ydede til de Personer, der have Krav paa dem, det vil med andre Ord sige: forladte Børn og forladte Husfruer, og det lader sig ikke negte, at, vil man ikke indrømme et saadant Baand paa de paagældende Husbonder eller Andre, saa vil der aabnes en overordenlig let Bei for de Personer, hvem disse Alimentsbidrag ere paalagte, til at friggjøre sig for at betale dem, hvilket da kommer til at gaa ud over de ulykkelige Kvinder og Børn, hvem disse Bidrag ere tillagte. — Hvad Forslagene under Nr. 6 og 8 angaar, da kan jeg ikke Andet end efter min Opfattelse af, hvad der er det Rigtige i dette Forslag, tilraade Thinget at forfaste begge disse Forslag. Det vil ses, at for det ene Forslags Vedkommende har et Flertal i Udvalget, s: 4 af 7 Medlemmer, erklæret sig enigt i dets Indhold; hvad det andet Forslag angaar, er dette Flertal blevet til et Mindretal, idet kun 3 Medlemmer af 7 have erklæret sig for det. Med Hensyn til begge disse Forslag skal jeg udtale, at, naar man paa det omhandlede Punkt har indført noget Nyt, idet man har udvidet Udpantningsretten til Tilfælde, hvor den ikke har existeret tidligere, saa har man gjort det, fordi man har troet, at det var ønskeligt i disse Forhold at indføre en saa simpel, let og hurtig tilendebringelig Fremgangsmaade som vel muligt, og man er navnlig gaaet ud fra, at de Personer, hvem det til Syvende og Sidst kommer tilgode, at den processuelle Fremgangsmaade er let, simpel og hurtig, ere Skyldnerne. Det er nemlig dem, der til Syvende og Sidst komme til at betale Procesomkostningerne, og hvad man kan gjøre for at lette, fremme og simplificere den processuelle Fremgangsmaade, er Noget, man fornemmelig gjør til Fordel for Smaafolk. Hvad særlig Forslaget til § 1 Nr. 10 a angaar, da har jeg allerede havt Leilighed til at gjøre gjældende ligeoverfor det ærede Medlem, der for saa Diebliske siden særlig førte Ordet for dette Forslag, at naar der er opstillet en Grænsse af 50 Rd. med Hensyn til Auktionsregninger, for hvilke Udpantning skulde kunne gjøres gjældende, saa er dette begrundet i en Betragtning, som ogsaa paa andre Omraader af vor Proces har ført til at opstille visse Begrænsninger. So mindre nemlig

en Gjæld er, desto mindre taaler den at blive besværet med Bidløstigheder og Omkostninger. Nu har man vel sagt — og navnlig har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) gjort det gjældende — at ofte er der Worden tilstede ved saadanne Auktioner som dem, der her nærmest tænkes paa. Dette er Noget, som jeg ikke tør benegte Muligheden af, men jeg antager dog, at man kan gaa ud fra, at i Reglen reises der ikke nogen Strid om Rigtigheden af, hvad der saaledes er tilføjet Auktionsprotokollen, og det fordres jo i Lovudkastet, at denne skal være i Orden i den her omhandlede Henseende. Man maa fremdeles huffe paa, at Auktioner foregaa i Overværelse af et stort Antal Mennesker, saa at det i Reglen vil være let at godtgjøre, hvad der virkelig er foregaaet. Det ærede Medlem ligeoverfor (S. Madsen), der førte Ordet for dette Forslag, gjorde ogsaa en anden Betragtning gjældende, nemlig den, at i Reglen var det smaa Auktioner, hvor de Gjenstande, der solgtes, ikke vare af stor Værdi, og hvor man derfor var tilbøjelig til at give Kredit til Enhver, der kom og køb, og at de, der undlode at betale, i Reglen undlode det, fordi de ikke havde Evne til at betale. Sa, jeg tror, at det ærede Medlem har Ret heri, og at der ligger mere i denne Betragtning end i den, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds gjorde gjældende, men ligeoverfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt (S. Madsen) tillader jeg mig dog at have den Formening, at det netop er i Smaafolks, i de Uformuendes Interesse at gjøre Sagen simpel og let. Det ærede Medlem sagde: Naar Kjøberne undlade at betale til rette Tid, kan man nu ikke komme og gjøre Udpantning hos dem, men efter Lovforslaget skal man kunne gjøre det, uagtet Grunden til, at de ikke betale, er den, at de ikke kunne. Sa, dette er, kan man gjerne sige, en Betragtning, der har noget Altalende ved sig, efter som man altid gjerne vil saavidt mulig hjælpe paa de Uformuende; men naar der er Spørgsmaal om at ordne Rettergangsmaaden, naar der er Spørgsmaal om i Love at fastsætte Regler for, hvorledes Rettigheder, Fordringer skulle følges, maa man jo dog, antager jeg, gaa ud fra, at det er en Forpligtelse for Folk at betale, hvad de skulle, og at betale til den Tid, til hvilken de have paataget sig at betale, saa at, hvormeget man end som Menneske kan have Medlidenshed med de Personer, der have kjøbt ved Auktion og ikke betale til rette Tid, fordi de ikke kunne, maa man dog, naar man stiller sig paa Lovgivningens eller Rettens Standpunkt, sige, at det er Uret af dem, at de ikke betale, naar de skulle. At der da aabnes en let og hurtig Rettsfølgning imod dem, maa fra Rettsstandpunktet erkjendes for at være naturligt og ganske i sin Orden. Hvis man ikke vil gjøre dette, maa man blive nødt til at søge de Paa-